

## 30 jaar KSA

(Geschreven tekst van Jef Peeters (1974) omgezet door Loeka Jacobs (2017)) -> eeuwige dank

In 1974 zal het 30 jaar geleden zijn dat “KSA Onze-Lieve-Vrouwe Kameraadschap Lichtaart” werd opgericht. Het is duidelijk dat we dat 30 jarig bestaan met de nodige luister zullen vieren. Over de activiteiten die we in dat kader zullen inrichten, kan u elders in dit blad meer vernemen. In dit artikel zullen we trachten u een kort overzicht te geven van die dertigjarige geschiedenis, of tenminste een deel ervan.

De periode 1944-’74 kan in feite in twee kleinere periodes onderverdeeld worden, namelijk 1944-’61 en 1962-’74. Vanaf 1961 tot Kerstmis ’62 heeft de werking van KSA Lichtaart volledig stilgelegen, vandaag dus die onderverdeling. Ook voordien was er af en toe een stagnatie geweest, doch van 1961-’62 was in elk geval de langste. In een volgende editie van “Neuze-Neuze” gaan we de periode 1944-’61 uitvoering belichten. Het is namelijk zo dat heel wat toenmalige leiders en leden nu niet meer in Lichtaart wonen (Johan Jacobs, Modest Campforts, Staf Campforts, ...). Momenteel zijn er enkele leiders bezig contact op te nemen met de vroegere leiders. Over de resultaten van die contactname ontvangt u dus meer nieuws in een volgende editie van ons bondsblad. Natuurlijk kunnen we wel iets vertellen over de tijdspanne 1962-’74 van de Katholieke Studerende Aktie.

Na enkele jaren van stilte, startte de KSA opnieuw begin januari ’63 in de vorm van een laat kerstfeestje. Miel Hermans, die vóór 1963 aangesloten was bij KSA Sint Jozef Herentals, was de grote stimulator van die nieuwe start. Aanvankelijk werd hij nog was geholpen door Staf Campforts, die vóór 1961 bondsleider geweest was. E. H. Beyens toen onderpastoor in Lichtaart, werd bondsproost. Begin 1963 telde de KSA 15 leden. Toendertijd werd er geen onderverdeling gemaakt in bannen zoals dat nu het geval is, wanneer men een vergadering gaf, was die voor iedereen bestemd. De nieuwe bond had natuurlijk ook geld nodig. Daarom besloot de leiding frisco’s te gaan verkopen, een verkoop waaraan iedereen meewerkte en die overigens met succes werd afgesloten. Het “eerste” kampjaar werd besloten met een kamp te Niel-bij-As.

Tijdens het kampjaar 1963-’64 zag men het ledenaantal reeds stijgen tot 20. De KSA bleef nog steeds een hechte, gezellige groep. Vooral mensen zoals Edgard Verbist, Willy Eelen (meester Wim), Willy Vroemans en Jef Van Peer zorgden steeds voor een uitermate plezierige sfeer tijdens de vergaderingen. Een geslaagd kamp in Balen-Hulslen tijdens de zomer van ’64 vormde het eindpunt van het kampjaar. Meteen was er ook een punt gezet achter achter een manier van werken, die volledig op de oude leest geschoeid was.

In september ’64 ging de leiding namelijk over tot een grote ledenwerving. Voordien stond de KSA alleen maar voor jongens die studeerden aan de Katholieke colleges. Vanaf september ’64 mochten ook de jongens van het technisch onderwijs en tevens de leerlingen van het vijfde en zesde leerjaar van de gemeenteschool, lid worden van de “studentenbond”. Het was dan ook helemaal niet verwonderlijk dat een dergelijke grondige wijziging de KSA deed uitgroeien tot een beweging van 80 actieve leden.

Voortaan was het natuurlijk niet meer mogelijk telkens voor de hele bond vergaderingen te geven. Vandaar dat men de vereniging in verschillende leeftijdsgroepen (bannen) ging onderverdelen. Guy Thys werd leider van de jong-knappen. Hij werd bijgestaan door Jozef Van de Water, die tevens bondssecretaris was.

Miel Hermans werd knapenleider, Jos Heylen was verantwoordelijk voor een klein groepje 15- en 16-jarigen, de jong-hernieuwers, en Miel Hermans had tenslotte ook de leiding over de grootsten, de hernieuwers. Miel bleef uiteraard ook bondsleider. Eerwaarde Beyens was nog steeds bondsproost.

Dat voor het kamp in Zoersel, waarmee het jaar werd besloten, een groot aantal deelnemers werd ingeschreven spreekt voor zich. Degenen die mee geweest zijn naar Zoersel, hebben achteraf helemaal geen spijt gehad.

Tijdens het kampjaar 1965-'66 bleef het ledenaantal in stijgende lijn gaan. Veel verschil met het vorige jaar was er eigenlijk niet: er werd weer een ledenwerving gedaan, elke zaterdagmiddag om de 14 dagen werden de vergaderingen gegeven, de leiders hadden regelmatig hun bondsstaf (leidersvergadering) enz. In feite kan men zeggen dat in de periode van 1964-'66 de basis is gelegd van een manier van werken, die de KSA nu nog een groot deel heeft overgehouden.

In november '65 verscheen de eerste editie van een bondsblad dat "Neuze-Neuze" heette. Dat blad bevatte vooral verslagen van vergaderingen en mededelingen. Jos Heylen was alleszins het meest humoristische redactielid (artikels zoals: "Het varken" zijn achteraf nooit meer verschenen). Dankzij "Neuze-Neuze" kreeg elk KSA-lid toen een goed overzicht van alles wat er in en rond de KSA gebeurde. Het bondsblad zou voor de rest van het kampjaar 1965-1966 elke maand verschijnen. De knapen en de jong-hernieuwers gingen in de zomer van '66 op kamp in Genk (eerste tentenkamp!). Voor de jong-knapen was er enkele weken later een kamp voorzien in Poppel.

*Terloops iets over de lokaalproblemen die de KSA tijdens als die jaren gehad heeft. De KSA heeft zowat overal vergaderingen gegeven. De meeste gingen echter door in de kelder van de parochiezaal. In het begin van '63 kon men beschikken over het huis van Wiske Van Dael (Schoolstraat).*

*Later hebben de jong-knapen enige tijd vergadering in een lokaaltje op de hoek van De Bergen en de Tienensteenweg. In 1966 kon men beschikken over de benedenlokalen van het oud gemeentehuis in de Leistraat.*

*Een jaar later verhuisde men naar een oud boerderijtje in Kapelhof. Aanvankelijk moest dat nog gedeeld worden met de pas opgerichte VKSJ. De Katholieke Studenten Aktie telde toen reeds meer dan 100 leden; het ledenaantal van de VKSJ schommelde rond de 80. Samen moesten die 2 jeugdbewegingen hun groepen proberen onder te brengen in 3 kleine kamertjes.*

*Toen enkele jaren later de VKSJ een ander (en een beter!) lokaal kon bekomen, kon de KSA alleen beschikken over die 3 plaatsen. Ook vandaag is die toestand nog ongewijzigd, wat niet wil zeggen dat het lokaalprobleem dus reeds lang is opgelost, verre van zelfs! Ooit heeft de KSA eens bijna een lokaal gehad: destijds had men in de gemeenteschool twee houten barakken in gebruik, die als klaslokalen dienden. Na enkele jaren werden die barakken, die nog in uitstekende staat waren, niet meer gebruikt. Miel Hermans had aan het gemeentebestuur gevraagd of de KSA voortaan over die lokalen kon beschikken. Op zijn vraag werd gunstig gereageerd. Toen echter puntje bij paaltje kwam, werden ze evenwel aan de bibliotheek gegeven. Het weze nochtans gezegd dat de meeste vergaderingen buiten werden gegeven. Zo ging men voor bosspelen praktisch altijd naar het "studentenkapelleke" en een trektocht was geen echte trektocht als die niet langs de Rielenkapel passeerde.*

*Tot hier de parentese over de lokaalproblemen.*

We waren toegekomen aan het kampjaar 1966-'67. Dat jaar werd ingezet met enkele belangrijke wijzigingen. Guy Thys volgde Miel Hermans als bondsleider op. De KSA kreeg tevens een nieuwe bondsproost, namelijk E. H. Van de Gender. De vroegere bondsproost was tot pastoor benoemd in Meerhout. Verder maakten enkele nieuwe leiders hun debuut: Karel Van de Water werd jong-knapen hoofdman en Eric Custers werd de nieuwe knapenleider. In de loop van het kampjaar zou ook Jos Lenaerts als nieuw leider bij de knapen ingeschakeld worden.

Zoals de vorige jaren het geval geweest was, kreeg elke ban regelmatig zijn vergaderingen. Nochtanst moest men vaststellen dat de KSA over haar hoogtepunt heen was. "Neuze-Neuze" bleef bestaan, doch verscheen nog slechts op onregelmatige tijdstippen. De jaarlijkse kampen (Houthalen / Bel) waren echter nog steeds steengoed. Één ding was er wel nieuw aan: voor het eerst gingen kookmoeders mee op kamp. In Bel werd het eten door de KSA-leiders bereid. Karel Hermans was destijds een erg goeie kampkok. Kampproost in Houthalen was E. H. Robert Herten. Deze was vroeger collegeleraar geweest van Eric Custers. Hij zou ook als kampproost meegaan naar Averbode en St-Denijs-Westrem.

Het is evident dat de leiding van een jeugdbeweging voortdurend verandert. Ook het kampjaar 1967-'68 vormde daarop geen uitzondering: Jos Heylen verliet de KSA, Jos Lenaerts en René Van de Water werden jong-hernieuwerleiders, Eric Custers kreeg assistentie van Ludo Eelen en Karel Van de Water bleef actief in de jong-knapenban. Het kampjaar werd degelijk voorbereid tijdens een bondsstaf begin september '67 op het kot van Miel Hermans in Leuven. In het najaar van '67 verscheen de laatste "Neuze-Neuze". Daarna werd het stil rond het bondsblad.

Vanaf de nieuwe start begin '68 was de aflossing van de leiders steeds langs de normale weg gebeurd. Wanneer een leider meende dat hij nog weinig tijd voor de jeugdbeweging kon vrijmaken, verliet hij de KSA of wed hij gewoon hernieuwer. Men keek dan uit naar een mogelijk vervanger.

1968-'69 vormde evenwel een grote uitzondering op die regel. Dat jaar werd namelijk meermaals het ontslag van sommige leiders geëist door aspirantleiders van 15 en 16 jaar. Aan opvolgers was er toen geen gebrek. We durven gerust stellen dat het kampjaar 1968-'69 veruit het meest beruchte was in de dertigjarige geschiedenis. Het begon nochtans allemaal onschuldig. In september '68 telde de KSA nog steeds meer dan 100 leden (vanaf dat jaar kregen ook de leerlingen van het 4<sup>e</sup> leerjaar de kans lid te worden). Karel Van de Water had bijgevolg dringend steun nodig in de jong-knapenban. Eric Custers kon ook best hulp gebruiken en 2 leiders voor de jong-hernieuwers was intussen ook te weinig geworden. Enkele weken na de nieuwe start zag de leiding van KSA Lichtaart er als volgt uit: 9 jong-knapenleiders, 6 knapenleiders en 5 jong-hernieuwerleiders. In die periode begon Miel Hermans met vergaderingen voor aspirantenvorming. Alhoewel hij enkele jaren daarvoor zijn ontslag als bondsleider had gegeven, had hij steeds de KSA blijven steunen. Voor die 15 nieuwe leiders, waarop de KSA nu beroep kon doen, was die vorming alleszins een weldaad. Elke zaterdagavond om de 14 dagen gaf Miel zijn vergadering in de kelder van de zaal. De bedoeling van die bijeenkomsten was in feite tweevoudig: enerzijds hadden ze de aspirantenopleiding en anderzijds wou men tijdens die vergaderingen ook het 25-jarig bestaan van de KSA voorbereiden, dat in 1969 zou gevierd worden. Stilaan kwam er echter een derde doel bij, dat langzamerhand het hoofdmotief van de aspirantenvergaderingen vormde, namelijk: plannen smeden om de activiteiten van de oudere leiders te boycotten! De voornaamste grief van de aspiranten kwam erop neer dat ze niet op de leidersvergaderingen werden toegelaten, hoewel ze toch volwaardig leiderswerk verrichtten. Met andere woorden: hun inspraak werd niet geduld. Eén van de meest révolutionnaire daden die in die dagen werden verricht, is de uitgave van een nieuw bondsblad "Kluts" geweest. Dat blad bevatte oorspronkelijk niet allen kritiek op de leiding maar ook sommige mensen die helemaal niets met de KSA te maken hadden, kregen een veeg uit de pan. Het werd zelfs zo erg dat "Kluts" niet meer binnen mocht in sommige gezinnen. Enkele maanden later, toen de storm was geluwd, was ook de toon van "Kluts" heel wat braver geworden.

Een ander wapenfeit van de aspiranten was de beruchte ontspanningsavond op maandag 30 december 1968. Ieder aspirant had die avond voor vrouwelijk gezelschap gezorgd en pas om 2 uur ging iedereen naar huis (dat veronderstellen we tenminste). Een half jaar later was men er in Lichtaart nog niet over uitgepraat. Het merkwaardigste van heel het gebeuren was echter dat de leiders niet toegelaten waren op die avond. Aanvankelijk waren ze zelfs helemaal niet op de hoogte. Begin maart '69 was de strijd van de aspiranten grotendeels uitgestreden. In de loop van het kampjaar zouden zelfs enkele jongens, die toen voor enkele maanden een grote mond hadden opgezet, hun ontslag indienen.

Deze daden (die twee beruchte feiten niet te na gesproken) had toch haar sporen nagelaten. Op het einde van het kampjaar telde de KSA reeds heel wat minder leiders: Guy Thys had in de loop van het kampjaar zijn ontslag gegeven. Eric Custers nam de functie van bondsleider over. Jozef Van de Water verdween eveneens van het KSA-toneel, evenals Miel Hermans. Hetzelfde gold voor Jos Lenaerts, Karel Hermans, Karel Van de Water, René Van de Water en Ludo Eelen. Ook enkele jonge leiders hadden het laten afweten. O.a. Ferdinand Lammens, Sus Leysen, Leo Leysen en Rudy Haelen. Verre van te beweren dat al die ontslagen het gevolg zijn geweest van die talrijke moeilijkheden. Voor sommigen restte nochtans, omwille van de herrie in die dagen, niets anders dan een ontslagindiening. Het woelige jaar werd afgesloten met het "betonkamp"

van Sint-Denijs-Westrem. We mogen zeker en vast niet vergeten te vermelden dat in '69 de "week van de jeugd" plaats had en dat de KSA van Lichtaart voor de tweede keer deelnam, die dat jaar in West-Vlaanderen doorging.

Ondanks een mislukt kamp en al de moeilijkheden van het voorbije jaar, vatten de resterende leiders het nieuwe kampjaar enthousiast aan. Alles werd grondig voorbereid tijdens een bondskonklaaf in de chirolokalen van Noorderwijk. Eric Custers bleef bondsleider, Walter Leysen kreeg de functie van bondssecretaris, Jef Peeters werd jong-hernieuwersleider, bijgestaan door Jan Vervecken en Miel Dierckx.

Hij werd geholpen door Jan Raeymakers, Jef Leys en Walter Leysen. Cois Peeters werd leider van de jong-knapen. Cois kreeg hulp van Jef en Rob Embrechts.

In de loop van het kampjaar zou Jef Van Gils eveneens KSA-leider worden. Het bondsblad "Kluts" kreeg een vaste redactie, die ervoor zorgde dat het blad elke maand verscheen. De inhoud van "Kluts" was echter heel wat meer gematigd dan het vorige jaar. Voor het jaar 1969-'70 was er geen ledenwerving gebeurd. Toch had de KSA nog 80 leden in die dagen. De beperkte leiding zorgde ervoor dat die leden regelmatig een activiteit kregen. De jonge knapen sloten het jaar af in Bel en de knapen brachten de laatste dagen van het kampjaar door in Genk.

Het volgend jaar, 1970-'71 werd de leiding nog maar eens uitgedund: Eric Custers, Jef Embrechts, Rob Embrechts, Miel Dierckx en Jef Leys verlieten de KSA. Het was zo stilaan de gewoonte geworden dat de leiding zich bij het begin van het nieuwe kampjaar zich voor enkele dagen "terugtrok" om de werking degelijk op punt te stellen (dat was tenminste de bedoeling).

Begin september '70 gebeurde die afzondering in de chirolokalen te Noorderwijk.

Voor het kampjaar 1970-'71 kon de KSA nog rekenen op de leiders Jef Peeters, Leo De Ceuster, Jef Van Gils, Cois Peeters en Jan Raeymakers. Bij het begin van het tweede semester zou de leiding echter hulp krijgen.

***De rest van de tekst mist nog, dit waren enkel de eerste 9 papieren. Dus er missen nog enkele jaren die niet besproken is.***